

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

S ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Scindo dis facit in pto scidi: teste Priscia, Papini^o lib. theba. viij. Ora q3 pectoraq3 & viride scidit horrida veste. Gel. aut lib. viij. nocti. ait. dicit q3 format etia scidi preteritū: & inducit Accium ita dicentē. Nō ergo aquila: ita vt p dicit scicide rat pectus. & Neun^o in testicularia ait. Immo q3 scidimus confindā. Enni. in Melampo. Cum saxum sciderat.

Scio scis facit i futuro indicatui modi sciā & sci bo. Teren. in Adel. Hinc scibo iā vbi fiet. & facit in supino sciū: a quo fit scitor deponens: qd inuestigare vel interrogare fcat. Vir. æneid. ij. Tū vō ardem^o scitari & querere causas. A scio scis fit scisco sciscis & sciscor deponēs idē scans qd & scitor. Aliud tñ fcat apd Festū: quom ait Sciscito sententiā dico.

Sciscito. Require in dictione Scio.

Sciscitor. Ibidem.

Sciscor. Ibidem.

Scobina nā. Req. in dic. Scobs Scobis. Ibidem.

Scobs hui^o scobis foemi. gene. est: teste Prisci. At vō Phocas masculis scobis declinari pcepit id ē qd ab aliqua materia minutissimū decedit: dū vel p ferrā secat: vī p terebrā pforat: sed & ex attritione laterū scobs habet: qua frequēter ad metalla & pavimēta tergēda seduli ministri vtunt: vñ Hora. in sermo. ait. Vilibz in scobis: in mappis: in sedbe quantus Cōsistat sumptus neglectus flagitiū ingēs. Ten lapides varios lutilēta radere palma. Vir. in Priapea. Nemo viderit hāc vt expuentē quā p sanguine puluerē scobēq3. A scobe scobina deriuat fabrile instru mētū: quā a nōnullis etiā scobs appellat. Var. de lingua lati. Comici cuiusdā verba enarrans. Scobina (inquit) ego illū adutū arrasi. Scobs hui^o scobis mascul. gene. est: testibz Pro. & Ser. sup. ij. geor. Sed a Phoca hic scobis in recto declinat. Priscia. aut itā foemi. q mascul. ge. esse tradit: qd & placet. Vñ et Luca. li. viij. ait. Exigua trepidus pnt scobe. i. fossā. Et Oui. meta. vi. Et procul aggesta scobibz tellure duabz. Masculi. aut gen. ptulit Plau. quom dixit in Amphitruone. Ibi scobes effodi duplos

Scobis. Requi. in dicti. Scobs Scobs. Ibidem.

Scopa. Require in dictione Scopas.

Scopas cū exili: ppritiū fuit viri nomen. Scopa villa quædā est Lybies: teste Prole. Scopa etiā pavimēta verrunt. Hora. Vilibus in scopis: in mappis: in scobe quantus Consistat sumptus. Scopo as prima: & scopo is tertia cōiuga. declinari pōt. Hiero. in Esaiā ca. xiiij. Et scopabo eā in scopā terēs. Psalmographus. Et scopabā spiritū meū. Scopo primā cōiuga. facit in pto sco pauit: tertiā aut scopsi.

Scorpio. Require in dictione Scorpius.

Scorpius & scorpio dici pōt. Verū (vt Cap tra

dit) scorpius animal est: scorpio vō res bellica. Compit tñ & scorpio p animal: vnde in eua gelio Lucē legiū ca. x. Ecce dedi vobis potestātē calcandi sup serpētes & scorpiones: & sup om nē virtutē inimici. Græcū est vocabulū: neq3 ab arcu: vel harpæ: vel scorto deducit: vt somnia bundus tradit Vgu.

Scortæ meretrices appellant. Scortes vō pelles testū arietinorū vocant: vt scribit Pompeius. Scotonia cū c & t exilibz infirmitas quædā est te nebrofita: ē inducēs. vnde & obtenebratio dici potest: nā a σκότης quod est vertiginor descendit: non autē a scuto: vt cum Catholico Vgu. somniauit.

Scriptio. Require in dictione Scriptū.

Scriptū: scriptio & scriptura in vna significatiōe accipi pnt: teste Marcel. Var. Auarus foeneratōr lucri rē scripture duplicarat. Cice. tuscū. v. Impulsi sumus ad philosophiæ scriptiones.

Scriptura. Require in dicti. Scriptum.

Scruto. Require in dictione Scrutor.

Scrutor. aris. deponēs est verbū: quod tñ Probo dicit esse cōe: sed & scruto as vtēres protulere testibus Marcell. Priscia. Vnde Plau. in aulula. ait. Postremo hunc scā perscrutauī augurio.

Scuta. Require in dictione Scutum.

Scutella. Ibidem.

Scutica cum c exili vtrobiz & t nō aspirato: & i latino: nō venit a scuto: vt cū Catholico somniauit Vgu. nā scutū primā producit syllā. vt est apud Virg. Et scuta latenna condūt. Scutica aut primā corripit: dicte Persio. Atq3 hic: quē ad stirgiles & scutica: & metus agit herilis. Dicta est aut scutica a σκῦτο: quod est corium: est em flagellum ex corio.

Scutra. træ. Require in dictione Scutum.

Scutulum. Ibidem.

Scutula. Ibidem.

Scutum cū c & t exilibz neutro genere: & scuta foeminino: teste Priscia. declinari pōt: & format p diminutiōnē scutella: teste Diome. necnon & scutulla: teste Priscia. Luci. lib. vi. Scutulā lignē olam in cerebro infixit. Scutula vas ē octo vn ciarum capax. Marcial. Bessalem ad scutulam sexto peruenimus anno. Vgutio dicit: q ab eo quod est scutū fit diminutiue scutulum. Scutra genus est vasis. & a scutra fit diminutiue scutella: sicut a mitra mitella.

S ante E

Seco secas facit in præterito secui: in supino secū Reseco tamen facit in præterito resecaui & rese cui: in supino resecatum & resectum. & significat secare vel excidere: & nōnunq3 pro sequor ponitur: teste Marcello: dicente Virgilio lib. x. æneidos. Quæcunq3 est fortuna hodiū quam quisq3 secat spem: id est sequitur. Ab huius verbi supino sectum fit Seator deponens verbum: P iij

teste eodē Marcel. nō autē a supino secuti a se/
quor u detrahta littera: vt putat Prisci. & a seco
pro sequor secta deriuatur: nō autē a separo: vt
Vgu. somniauit.

Secta. Reg. in dic. seco.

Sector. Ibidem.

Securis. Require in dictione securus.

Securus raru dicit quasi sine cura: & producit
primā syl. Luca. Plurima securi fudistis carmi/
na Bardi. Securis q̄si semicuris dicta ē: auctore
Seruio. q̄ a seco secas deductū vocabulū tradit
Vgu. & corripit primā syllā. Virg. ænei. xi. Et
æratā quatens Tarpeia securim.

Sedeo sedes secū de cōiuga. est: & primā corripit
Sido sedis tertie primā pducit. Vir. ænei. vii.
Paruaq̄ sedebat Succineus trabea. Idē ænei. v.
Confidunt rastris intentaq̄ brachia remis. Ca/
tul. Troicaq̄ obsidens lōginquo moenia bello
Hæc & si neutralia sint: in tertia tñ psona passi/
ue pferunt. Hiero. in lib. iij. Regū. ca. vii. Et do/
mūcula: in qua sedebat ad iudicādū erat in me/
dia porticu sibi ope. Sta. lib. thæba. ij. Similisq̄
insidit astris. A sedo fit insidior deponens.

Segnitia: segnities: segnitās in vno scato dici pōt
Terē. Eūuero Daue nihil loci est segnitie neq̄
secordig. Vir. Festinate viri: nā quæ tā sera mo/
rat Segnities. Tulli. i. de oratore. Et qm̄ de im/
pudentia diximus castigemus etiā segnitatē.

Segnitās. Reg. in dic. segnitia Segnities. Ibidē.

Selæ. Require in dictione sele.

Sele huius seles cū vnico l: & selæ plurali tñ nu.
declinari pōt. Stati. siluarū. v. Graia refert sele:
Graius qua puppe magister Decidit. Oppidū ē
Epiri iuxta oraculū dodonæū: & a Graīs con/
ditū: vt Ephorus tradit & Hesio. qd̄ Pindarus
Elos. Homerus. Sellos cū gemino l: vt Iliados.
xv. ostēdit Home. ζευσὶν ἄλῳ λωσσις τῆς
λυσσῆς ἡ δὲ φιλῆς ἡ λωσσις. Philochorus He/
liopiā vocat. Plin. in Epiro. Selæ dryopes: Mo/
lossi: Graiæ. At p̄o sella a sedeo cum gemino l
scribi cōsuevit. Iuue. saty. iij. Et dubitas alta chi/
onē deducere sella

Sella. Reg. in dictione sele.

Semen & seminiū i vnā significatione accipi pnt
teste Priscia. lib. v. qd̄ quidē & p̄ seminis lucro
ponit. Lucre. lib. iij. Si nō certa suo qui semine
feminioq̄. Plau. in Rudēte. Veni: datur merces
non hoc suo seminio.

Sementis: teste Ser. satio dicitur. Festus. Noualis
ager est nouē relictus sementi. At p̄o Hiero. p̄
semine sementē vsurpauit: quō dixit in Gen. Et
habens vnūquodq̄ sementē iuxta genus suū.

Seminium. Require in dictione semen.

Senator. Require in dictione Senatus.

Senatus huius tus vel senati: vel antiquorū more
senatus declinari pōt. Luca. Pars magna senat⁹
Fastidita iacet. Salusti. in Catilina. Igit̄ senati de

creto. Q. M. rex Fessulas: & Metellus Creticus
in Apuliā: circūq̄ ea loca missi. Sisenna lib. his/
sto. iij. Tamē Tudertib⁹: senatus cōsulto & po/
puli iussu dat ciuitatē. Senator. cōis generis est:
teste Ser. sup. lib. xij. ænei.

Sena. Reg. i dic. scena.

Senæ nartū. Ibidē

Sene. Reg. in dic. senitudo Sene. Ibidē
Seneo senes & senesco: vtrūq̄ em̄ compit: facit i
p̄o senui & senectus sum: teste Prisci. Accus in
Thelepho. Iamā stupido Thessala somno: Pe/
cora lāguet senetq̄. Oui. meta. viij. Cōsenuere
casa: paupratēq̄ ferendo. Salusti. lib. histo. iij.
Oēs q̄to senectio corpe animus militaris inerat
Catul. Sed hæc fuere nunc recondita senectūs.

Senesco. Require in dictione Seneo.

Senex licet ab Vguti. mascu. tñ esse gene. tradat:
cōis tñ gen. est. testib⁹ Capro: Pro. Priscia. Var.
de lingua lau. Et tua amica senex. Senex facit in
grō senis: & scdm̄ analogiā senicis: teste Prisci.
Vnde Plau. in cistellaria ait. Datones bellissimi
vos negociolis senicis soletis esse. Compit etiā
hic & hęc Senica: teste Marcel. Pomponiū indu/
cētē dicētē in p̄con. e. Sed me exerceat senica neq̄:
neq̄ illi quid faciā scio. Idē in pictor. b. Papius
hic media habitat senica. Senex format compa/
tiui senior: inquit Ser. & iunior scdm̄ Var. p̄
diminutionē cōparatiua sunt. Est etiā senior non
satis senex: iunior nō satis iuuenis. hoc autē dicit
Var. in libris suis ad Ciceronē. Quā rē a Var.
tractat: vt idē dicit Ser. sup. lib. vi. ænei. cōfir/
mat etiā Pli. Idē tradit Dona. sup. Ecyra Terē.
quū ait. Hęc compatio minus a positio sonat
& vim diminutiua exprimit. Horū opiniorē
Lauren. in elegantijs: & in orthographiā cōmē/
tarijs Tortel. pulchris rōn. b. improbat. Vnde
Quinti. de Socrate loquēs ait. Eo nāq̄ seniore
(octauū em̄ & nonagesimū cōpleuit annū) p̄ci/
pere Arist. pomeridianis scolis cōepit: vbi se/
niore pro valde sene dictum est: non pro satis
sene. Ouidius lib. tristitiū. Sospite sic te sit natus
quoq̄ sospes: & olim imperiū regat hoc cum
seniore senex: pro valde sene seniore hic positū
est. Martia. Cui pater gternas post secula tradet
habenas. Quiq̄ regas orbē cum seniore senex.
Ouidi. lib. metamor. xij. Tum senior: quis ob/
stet mihi longa vetustas. Et subdit. Vixi annos
bis centum. Verū (vt dicit Quintilianus) com/
paratiuis nōnunq̄ p̄positiuis absolute vtimur
At p̄o Donatus in vltimā grāmatices & diuise
sic ait. Sæpe comparatiuis gradus p̄positiuis
positus: minus a positio significat: quis reci/
piat comparationē: & nulli comparet: cui⁹ opi/
nionē etiā Priscia. secutus est. Verū (vt mea fert
opinio) & satis senē: vt auctoritate Oui. Quin/
tili. Martia. probatū est: & nō satis senē: senior
fcare habet: vt est apud Virgi. Iam senior: sed

cruda deo viridisq; senectus: quod nihilominus
ut diximus Probi tradidere auctores. Varro:
Plin. Dona. Ser. Priscia. Est aut senior masculi.
tm gen. testib; Pro. & Priscia. Alij cōis esse vo-
lunt: qd' placet. Vñ diuus Ambro. in homelia
sexuē serix q̄tuor tpm de aduentu ait. Et id cū
angelis abscondita nunciaret: ut fides astrueret
exemplo senioris foeminae: sterilisq; cōceptum
virgini Mariæ nunciavit.

Senica. Require in dictione senex.

Senilitas. Require in dictu. Senitudo.

Senior. Require in dictione Senex.

Senitudo: senilitas: senectus: senectā: senitū in vno
fcatō accipi pōt. Senitū tm plusq; senectā est: ut ē
apd' Psalmographū. Et vsq; in senectā & senitū
deus ne derelinquas me.

Senium. Require in dictione senitudo.

Sensa. Require in dictione sensus

Sensibile & sensile idē significatū detinent: nisi qd
sensibile: nō tm qd sentit: sed etiā qd sentit signi-
ficare habet. Lucre. lib. ij. Ex insensibili nō cre-
das sensile gigni.

Sensibilitas & sententia in vno fcatō dici pōt: te-
ste Marcel. Vnde Lucil. lib. v. ait. Si tā corpus
loco validum ac regione maneret scriptores: q̄
vera manet sententia cordi: hoc est sensibilitas.

Sensile. Require in dictione sensibile.

Sensus masculi. & sensa neu. gen. dixerūt antiqui:
quæ scz animo cōcipim? auctore Quint. Mar.
aut inter sensus & sensa hoc esse differeñtā dixit
qd scz sensus sint qui sentiūt: sensa p'o quæ senti-
untur. Cice. de oratore. Et quod exprimere di-
cenda sensa possumus.

Sententia. Require in dictione sensibilitas

Sentis & sentrix: hoc ē spina vtrūq; vsurpat. Sē-
res masculi. gene. proferim? teste Priscia. dicente
etiā Vir. lib. ix. Horrida quā densi complerant
rindiq; sentes.

Sentrix. Require in dictione sentis.

Sepelio is cū vnico p & vnico l (primā em syllā.
& secundā corripit) facit in pō sepeluit: in supi.
sepultū: & scdm analogiā sepelitū: teste Priscia.
vnde Cato in Thermum ait. Mortuus est & se-
pelitus.

Sæpes a sæpio & sæps in recto dici pōt scdm. ge-
ne. Aufonius. Buccolico sæpes dixit Maro: cur
Cice. sæps: masculi. aut gen. sæps absq; diph. par-
uus est serpens: a οὐτ'ω qd' est putrefactio sic di-
ctus. Nā omne quicquid momorderit resoluūt
in putredinē: dicente Luca. Ossaq; dissoluēs cū
corpore tabificus sæps. Neq; a sæpio sæpis de-
scendit: ut cū Catholico Vgu. somniauit.

Sæpia græca dictio est: neq; a sæpio sæpis dedu-
cit: ut cū Catholico somniauit Vgu. genus est
piscis: teste Plin. ex quo atramentū quoddā con-
ficiť. Persius. Nigra quod infusa vaneſcat sæpia

lympha. Est etiā sæpia scopulus diuersis in locis
iuxta Atheniensiu litora: teste Herodoto.

Sæpio sæpis facit in pō sæps: teste Priscia. ac etiā
sæpiū: auctoritate diui Hiero. in Esaia ca. v. di-
centis. Sepuit eā: & lapides elegit ex ea. & cū æ-
diph. apud antiquos annotari consuevit: sicut
pæus: tæter tetra tetrum: & nōnulla alia: quos
quidē imitari operæ precū est.

Sæps. Require in dictione sæpes.

September & septembris in recto antiqui protu-
lerunt: teste Priscia.

Septembris. Require in dictione september.

Sequester masculi. sequestris foemi. sequestre neu.
gene. & hic & hæc sequestris: & hoc sequestrat
& sequester. a. um. teste Priscia. declinari potest
Vir. lib. ænei. xi. Bis senos pepigere dies & pa-
ce sequestra: Per filius Teucri: mixtiq; impune
Latini Errauere iugis: hoc est pace tpali: & me-
dia inter bellū præteritū & futurū. Nā seqster:
auctorib; Alconio & Ser. medius ē inter duos
altercātes: apud quē ad ips aliquid seponit.

Sequor ris cōe verbū est: dicimus em sequor te:
& sequor a te. Vñ & cōposita assequor & cōse-
quor: inter cōia verba Priscia. ipse cōnumerat.
Luca. Terras fundēdas in oēs Est cruor: & Cæ-
sar p' tot sua fata sequendus.

Seraphim cū in fine: tā neu. q̄ masculi. gene. est
Hiero. in ep̄la ad Furiā de virginitate seruanda
Hæc sunt duo seraphim: ter glorificantia trini-
tatē: & in thesauro ecclesiæ cōdita. Seraphin cū
n in fine plu. tm nume. neu. ge. vsurpat: vñ ca-
nit ecclesiā Achrā seraphin locia exultatiōe cōa-
celebrant: p' choro hic intelligas angelor. Sera-
phus & serapis (viroq; em mō senbit) de qdā
votatus ē q & osyris dict: ut sup regula: a sup
p breuis: in medijs syllabis videb. mus lib. vlti.

Sera vrbs. Require in dictu. Serra.

Seraphin. Require in dictu. Seraphim.

Seraphis. Ibidem. Serapis. Ibidem.

Serēritas & serenitudo in vno fcatō dici pōt.

Serēnitudo. Require in dictu. Serenitas.

Sermocinor. Require in dictu. Sermonor.

Sermonor & sermocinor dici pōt. Verū (ut tra-
dit Gellius li. xix. noct. atti.) Sermonor rusticus
verbū videt: sed est rectius: sermocinor p'o re-
ctius sed corruptius est.

Serpens tā foemi. q̄ masculi. gene. est. Vir. Corpa-
natorū serpens amplexus vtrq; luue. Et mo-
uisse caput visa est argētea serpens. Serpētes (ut
dicit Ser.) terrarū sunt: angues aquarū.

Serpillū. Require in dictu. Serpillus.

Serpillū cū latino & duplicato l: & hoc serpillū
declinari pōt. Vir. iij. geor. Serpilla & graui-
ter spirantis copia tymbræ: genus est herbæ

Seres populi. Require in dictu. Serra.

Sero. Ibidem. Serica. Ibidem.

Series. Ibidem.

Serium. Ibidem.

Serra cū duplicato r scribit: qua ligna secant. In alio significato sera p clausura cū vnico r scribit. Sera item cū vnico r vrbs est Asia scytica: Serum metropolis: teste Ptol. Seres em̄ populi sunt in Asia scytica: testibz Solino & Plin. lib. vi. natura. histo. de quibus Vir. geor. i. Velleratq; vt solijs depectunt tenuia seres. Serus a um. tar dum: siue: vt Ser. placet: graue ac magnū fcat. Virg. lib. ænei. v. Seraq; terrifici cecinerūt oīa vates. i. grauiā. Serum substantiuū est. Vnde Liuius. Erat inquit iam diei seruū. Inde sero aduerbiū: siue abltūs casus p aduerbio: hinc fit cōparatiue serior & serius. Vñ Accius (Festo referente) ait. Ne si forte paulo q̄ tu veniā serius. Quinti. Tu tamē si interpellatus tempestatibz serius venisses: excusares mare & ambiguos casus. Serum autē in alio significato primā syllā corripit. Virg. georgi. iij. Acrem q; molossum Pasce sero pingui. Seruū graue dicitur vel neces sariū. Plau. in Amphitruone. Nūc quidē pr̄ter nos nemo est: dic mihi verū serio. Horat. ser. i. Sed tamē amoto quæramus seria ludo. Marti. Parce pr̄cor focero seria forsan amat. i. grauiā Series quædā rerū est cōtinuata pgressio. Sra. Longa retro series. Vir. Ductæ quæ ab origine gentis Fortia facta patrū: series longissima regū Serus fluuius est Indix: teste Ptole. Seria olla vocabatur. Teren. in Eunu. Releui oīm dolia mea: & omnes serias. & format diminutiue seriola penultima correpta syllā. Persi. Seriola veterē metuens deraderelimū. Seria item vrbs est Tuditanorū in Hispania: teste Ptol. Serius fluuius est Gallix cisalpinæ in Aduam fluens. Hæ autē dictiones omnes cū vnico r scribunt: p̄ter primā. Serio seris tertiæ cōiugati. facit in ptō serui & seui: in supino fertū & satum: teste Priscia. & primā corripit. Virg. Semina vidi equidē multos medicare ferentes. Sero seras primæ coniū. vnde refero: obfero: primā etiā syllā. corripit. Proper. Obserat hærbosos liuida porta rogos Serro autē p seco cū duplicato r scribit: & primā positione pducit. Syllius lib. vi. Auro serauit ramos iunonius anguis.

Serro. Require in dictione Serra.

Seruicium. Require in dictione Seruus.

Serui seruis facit in futuro indicatiui modi seruiam & seruibo: teste Ser. sup. Donati artē. vñ Terē. in Ecy. att. Mattis seruibo cōmodis.

Serua. Require in dicti. Serra. Serus. Ibidem Seruus & serui tū in vno fcatō accipi p̄nt: sicut & p officialibz siue obsequia exhibētibz officio dicim⁹: & p ministris ministeria: & p mancipibz mancipia. Salusti. Interea seruitia repudiabat: quorū in initio ad eū copix cōuenerāt. Seruitū

Seriola. Ibidem.

Serius. Ibidem

tū pprie ē seruitus ipsa vel seruitutis actio. Hora. ser. xv. Cū te seruitio lōgo cura q; leuarit. Sestertiolū. Require in dictione Sestertius. Sestertiolus. Ibidem. Sestertium. Ibidem. Sestertius mascul. & sestertii neu. ge. decli. p̄nt: & diminutiue sestertiolus & sestertiolū penul. cor repta. Dona. sup. Phor. Terē. Merito ergo nō p singulos sestertios: neq; p singulos denarios neq; p singulos asses. Marti. Sola tibi fuerāt sestertia Meli. cētū. Idem. Sed sestertiolū donauit mentula Phœ. gñs est p̄deris vñ nūmi. Est etiā sestertii gñs veli triplici licio ita texti vt tertii filum duobz impar sit. Sueto. in Augusto. Ita vt i extremis spatijs subsultum decurreret sestertio vel lodicula inuolutus.

Seueritas & seueritudo in vno significato accipi p̄nt: teste Marcel. Plau. in Epidico. Quid illd est quod illi caperat frons seueritudine.

Seueritudo. Require in dictione Seueritas.

Sæuicia cū æ diph. sæuicies sæuitudo in vno significato dici p̄nt: teste Marcel. Plau. in Bacchidibus. Sæuitudo mala sit peior.

Sæuicies. Reg. in dic. Sæuicia. Sæuitudo. Ibidem Sexus huius sexus mascul. & sexus hui⁹ sexi neu. ge. declinari p̄nt: sicut vulgus pelagus: testibus Capro: Probo: Priscia. Plau. in rudente. Virile sexus nunq̄ vllū habui. Var. lib. de analogia. Sexus virū virile: an muliebre: an neutriū sit: dici potest habitus vel natura. Nā ab eō futurū indicatui modi est: & ab eo aspiratione in x murata: teste Pompeio descendit.

S ante I

Sybilla. Require in dictione Sylla.

Sibilus cū i latino vrbibz: & vnico i tā quarta q̄ secūda declina. declinari p̄nt: teste Priscia. Sifennā inducente dicentē lib. histo. xij. Procul sibilus significare cōsuli coepit p sibilō. Sibilus: vt tradit Phocas: in sing. mascul. ge. est: in plurali p̄o neu. Sed & mascul. compit. Vñ Hiero. in lib. iudiciū ca. v. ait. Quare habitas inter duos terminos: vt audias sibilos gregū. Ser. aut sup. bucco. Sibilus (ingr) est ipsa res: sibila p̄o ora. Virg. Nā neq; me tantū venietis sibilus auri. Luca. lib. ix. Cerberus Orpheo leniuir sibila cātū. i. ora. Sed & p re ipsa sibila vsurpauit Oui. quom dixit meta. iij. Pars circū p̄dora lapsæ. Sibila dār sanīq; vomūt linguisq; coruscāt. i. colubæ. Sibilus. a. um. pro sibilas ponit: teste Ser. sup. ij. ænei. Vñ & in geor. Vir. ait. Tollen tēq; minas & sibila colla tumentē. i. sibilantia.

Sicania. Require in dictione Sicilia.

Sicanis. Ibidem

Sicilia. Ibidem.

Sieclis. Ibidem.

Sicilia cū c exili & i latino vrbibz scribit: a qua fit Siculus & Siciliensis. Pompei. in dictione Corinthiensēs. Romanensēs (inquit) Hispaniensēs: